

vi gerne vil bede om, er, at I gør det og det og det. Når de så gør det, man beder dem om, siger man: O.k., det har vi noteret, men så har vi i øvrigt de og de og de krav, der følger efter.

Jeg tror, at man efterlader utrolig skuffede mennesker, for de troede på, at dialogen var reelt ment, sådan at når de imødekom nogle af de krav, der blev stillet, blev der også kvitteret for, at kravene blev imødekommet. Hvorfor valgte man ikke det? Hvorfor valgte man i stedet for konfrontationen? Det forstår jeg ikke.

Jeg vil derfor også appellere til, at man mellem anden og tredje behandling i stedet for en registrering, der ender ud i retssag efter retssag efter retssag, ender ud i et ufattelig stort juridisk cirkus, afprøver den mulighed, der foreslås i ændringsforslagene, nemlig om tidsfrister til at sikre, at også de kollektive ejendomsrettigheder, der er på Christiania, kan blive lovliggjort og stadfæstet.

Folk, der sammen har bygget fortove, har kloakeret og sådan noget, kan man ikke bede om individuelt at pege på det stykke rør, de har lagt ned i kloaknettet. Det var en fællesopgave. Hvad er det for en liberal tanke, der gør, at folk ikke må have lov til i fællesskab at eje det, de har lavet? Jeg forstår det ikke. Det er jo i virkeligheden det, man afviser, hvis man står fast på at afvise de ændringsforslag, der ligger nu.

Jeg synes også, der er grund til at pege på, at Christiania ud over de mange andre positive ting, jeg har nævnt, også er et sted, hvor man handler. Hvis der er et kongeligt bryllup, hvor alle, der har råd til fem retter mad, køber fem retter mad, men hvor vi ved, at der er nogle hjemløse, der ikke får del i det, hvem er det så, der lynhurtigt deltager i at arrangere noget, så også de hjemløse oplever, at det er en stor dag? Det er Christiania. Er det ikke flot?

Har vi mange andre steder, hvor man i løbet af 2 dage kunne finde nogen, der ville lægge lokaler til, som ville bruge tid uden at få en øre for det, altså frivilligt arbejde, for at hjælpe nogle af dem, der er allerdårligst stillet i det her samfund? Christiania gør det jo ikke kun ved den her lejlighed. De har en lang tradition for at gøre det, fordi de hvert år lave hjemløses jul. Er det ikke en kvalitet? Er det ikke noget, som man også fra højrefløjens side kan kvittere for?

Kunne man ikke også godt kvittere for, at Christiania, netop fordi vi ikke har de ejendomspriser, som man lægger op til her, har den rummelighed, som gør, at nogle af de udsatte grupper, vi har – nogle med sindslidelser, nogle

hjemløse, nogle misbrugere, en stor gruppe grønlændere – har et sted, hvor de bedre kan bo, end de ville kunne i et normalt bymiljø, fordi rummeligheden og den sociale evne til at opfang ting er så meget større på Christiania, end den vil være i den pæne bydel, man ville om-danne den til? Er det så svært at indrømme det?

Kl. 15.10

Derfor til slut: Det, vi ønsker med de her forslag, er at fastholde det særlige ved Christiania. Vi ønsker ikke at få dannet endnu et kvarter, der helt præcis er mage til de andre kvarterer, for dem har man, om jeg så må sige, i forvejen.

Det, Folketinget skal stemme om om lidt, er nogle ændringsforslag, der er kommet til på den lidt besynderlige måde, at vi ved, at der ligger et notat fra kammeradvokaten. Vi har også fået lov til at læse det, dog på den måde at det nogle steder er overstreget. Når det virkelig spændende kommer, er der sat streger over det. Det må vi ikke få lov til at se. Det vil sige, at Folketinget om lidt påtager sig det ansvar at lovgive med bind for øjnene. Vi ved ikke, hvad der står. Det er muligt, at regeringspartierne ved det. Vi ved ikke, hvad der står der, hvor det er streget over.

Vi har stillet et spørgsmål til justitsministeren om det. Det er et meget langt svar, der foreligger, som i øvrigt ikke ender op i en konklusion. Det er i sig selv interessant. Jeg er sikker på, at havde justitsministeren haft noget som helst, der kunne danne belæg for, at vi ikke måtte se det, ville det være endt med den konklusion. Det gør det ikke. Det ender op i den modsatte konklusion, at normalt skal Folketingets medlemmer være oplyst og lovgive på et oplyst grundlag.

Det er det, folketingsmedlemmerne nægtes. Vi må ikke vide, hvad der står i kammeradvokatens notat. Vi må ikke få at vide, på hvilket grundlag man lovgiver. Folketinget risikerer at kaste sig ud i noget juridisk, som ingen folketingsmedlemmer har haft adgang til at orientere sig om, fordi vi er nægtet indblik i de centrale dele af kammeradvokatens notat.

I de 10 år, jeg har siddet i Folketinget, kan jeg faktisk ikke huske, at Folketinget er blevet bedt om at lovgive med bind for øjnene. Tværtimod har jeg deltaget i utallige konferencer, hvor vi har diskuteret lov-kvalitet, diskuteret, at det var vigtigt, at alt var så oplyst som muligt, når Folketinget lovgav. Her går man altså i modsat retning.

Jeg tror godt, at jeg ved, hvorfor man vælger ikke at fremlægge det notat. Det er, fordi det er et notat, det ikke ville være særlig gavnligt for